

LA CABANA

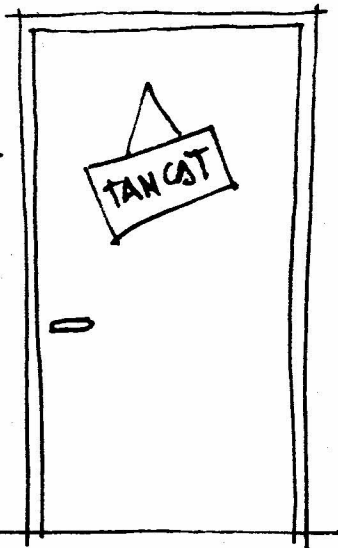
SEGONA ÈPOCA

LA FATARELLA. JULIOL DEL 1988 N° 35

FATARELLA ENDAVANT AMB LA CULTURA

LLIBRES, CINE, JOCS...

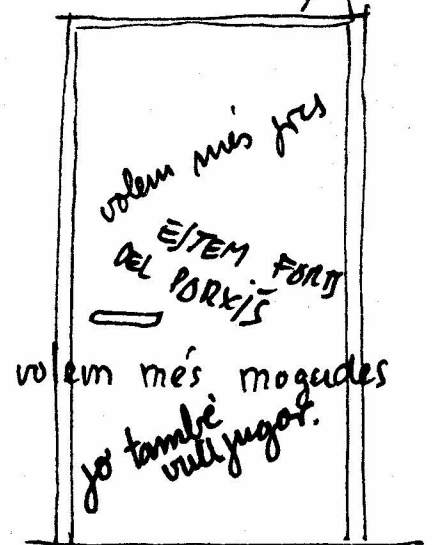
BIBLIOTECA

SALA DE VÍDEO

SALA DE JOCS

CONSELL DE REDACCIÓ

CABUS I RUANA, Messe
FONT I RUANA, Fina
FUCHO I DESCARREGA, Marta
FUCHO I PASQUAL, Felip
LLOP I GIRONÉS, Joan
MARTIN I LLOP, Cristina
REBÉS, Xavier
SUÑER I GIRONÉS, Josep M^a
TIÓ I PASQUAL, Pilar

DISENY GRÀFIC

CUGAT I RUANA, Carme
FUCHO i DESCARREGA, Lurdes

Els articles publicats expressen solament l'opinió dels seus autors.

Per qualsevol consulta o col·laboració, així com les persones del poble que visquin fora del poble i que estiguin interessades en rebre "LA CABANA", adreceu-vos a LA CABANA, Grup de premsa Local, Llista de correus, La Fatarella.

Edita GRUP DE PREMSA LOCAL de La Fatarella, amb dipòsit legal 2213-87, i imprimeix Copisteria BOU, Tarragona.

INDEX

EDITORIAL.....	2
INFORMEM SOBRE L'AJUNTAMENT..	3
CARTES AL DIRECTOR.....	6
ENTREVISTA.....	7
RACÓ LITERARI.....	10
CRÒNICA DE LA DARRERA	
ASSEMBLEA INFORMATIVA.....	12
SABIES QUE...?.....	13
NOTÍCIES BREUS.....	14
FUTBOL.....	15
FUTBOL-SALA.....	15
DADES METEOROLÒGIQUES.....	15

editorial

llibres, cine, jocs...

"Llegir, llegir, llegir, perquè sempre i arreu la cultura és herència" i aquesta frase va bé per parlar de llibres i de l'espai on han d'ésser: LA BIBLIOTECA.

L'espai ja hi és -potser ja fa massa temps- i els possibles lectors també i només fan falta: els llibres, el mobiliari i les ganes de fer realitat aquest projecte.

Tot l'any i tots els dies són bons per llegir, però de cara a l'estiu estaria molt bé que, sobretot els xiquets i xiquetes, després de la piscina pugessin anar una estoneta a llegir a la biblioteca. També pels grans, és clar, i pels iaïos. Un racó silenciós, tranquil, relaxat, un racó per aprendre: la biblioteca.

Fa poc a la televisió sortia el cas ben interessant d'un poble on els llibres anaven a la piscina a fer passar una bona estona als banyistes, els/les quals a sota uns arbres preciosos o bones ombrel·les s'ho passaven la mar de bé llegint. Tant els llibres com les ombrel·les serien una bona suggerència per a La Fatarella.

Un altre espai que està esperant és la sala de video. Al poble, tots els bars passen videos i hi ha una botiga on se'n poden llogar. Perquè funcioni la sala només necessita un grup de gent que faci una bona programació. De ganes n'hi ha, falta l'empenta econòmica.

I la tercera: la sala de jocs és un espai que ja ha funcionat, però potser requeriria una mica més d'atenció. Una ludoteca -d'aquest tema ja se n'ha parlat- no és un magatzem mort de jocs; necessita una persona preparada que motivï els nens i que s'encarregui de renovar els jocs i preparar activitats. Ara, a l'estiu, aniria de primera.

Perquè, les piscines són bones, però de tot cal fer-ne bon ús. El sol i l'aigua ens fan tenir un aspecte més saludable i atractiu, però cal enriquir les coses també per dins.

CONSELL DE REDACCIÓ

informem sobre l'ajuntament

PLE DEL 30 JUNY 1988

- S'informa de la concessió d'una subvenció de 825.120 ptes., per a obres de condicionament de l'abocador d'escombraries municipal.

- S'acorda concedir una subvenció de 5.000 ptes. a la Penya Ciclista de la Ribera d'Ebre, per l'organització d'una cursa ciclista.

- Es llegeix un escrit signat pels Srs. Gironés "Belart", J. Gironés "Nati" i F. Pérez "Ros de Tigell", en el qual declinen tota responsabilitat de govern del municipi i presenten la dimissió de tots els càrrecs específics que tenen dins la Corporació municipal. Després d'una intervenció del Sr. Gironés "Belart", el Sr. Alcalde diu que la documentació municipal és a l'abast de tothom que la vulgui consultar o examinar, però que no es pot paralitzar el funcionament de l'Ajuntament per qüestions personals o polítiques. El Sr. F. Gironés "Belart" vol que consti en Acta les paraules de l'Alcalde dites a un diari en el sentit que la causa de la situació municipal era que havia donat massa poder als Regidors d'A.P./C.i.U. per a fer-se càrrec del govern municipal.

El Sr. Alcalde diu que ell no va sortir del pacte i que només ha volgut evitar posicions personalistes i polititzades. Que no vol estar manipulat per persones alienes a la Corporació i que el problema arrenca del moment que ell va decidir ser Alcalde sense interferències externes. Davant les acusacions que se li han fet d'ineptitud i incapacitat per al càrrec, el Sr. Alcalde diu de qui és veritablement la incapacitat i manifesta que les Comissions d'Obres i de Camins no han funcionat i que l'única que ho ha fet ha estat la de Cultura.

El Sr. F. Gironés "Belart" diu que la situació es veu ageujada perquè no s'aclareixen els comptes municipals. Creu que una opisió hi ha de ser per tal de controlar el govern municipal, però considera l'actual de destructiva perquè sempre ha votat en blanc.

El Sr. J. Basco replica dient que el Sr. J. Gironés es fiqués en el lloc del seu grup, quan des d'un bon començament s'els ha marginat de tota actuació i decisió municipals. Que, quan a les votacions plenàries, C. i P. ho ha fet de totes les maneres, segons els casos i plantejaments, que en cas de plantejat d'una altra manera el funcionament municipal, estaven disposats a treballar en la Corporació.

El Sr. J. Gironés "Nati" manifesta

que per no entendre's amb l'Alcalde, les carteres no té sentit tenir-les; diu que amb un altre Alcalde, ells haurien treballat igual que fins ara.

- S'aproven factures per un total de 701.385 ptes.; amb els vots en blanc del Srs. F. Gironés "Belart", J. Gironés "Nati" i F. Pérez "Ros de Tiegll", que s'aproven les de transport i compra d'aigua.

- S'acorda convocar subhasta pública per a l'aprofitament de caça als "Comuns" per un període de 6 anys a partir d'enguany i una taxació de 45.000 ptes.

- El Sr. Alcalde informa de la recepció del projecte d'abstiment d'aigua des de "St. Francisco", explicant la tramitació i les modificacions que s'han fet i indicant que es va a un canvi de presa i no a una nova captació d'aigües. Manifesta que creu que aquest projecte costarà menys de manteniment que el de la Pobla.

El Sr. J. Blanc "Petó" lamenta que es vagi a desfer un treball de l'anterior Ajuntament per personalismes i sense tenir en compte el cost d'obra i manteniment; manifesta que mentre a

J. CABAN - JULIOL 1988

tot arreu es va a mancomunar serveis, aquí a La Fatarella es tira en sentit contrari, i que el projecte de la Pobla, tant d'obra com manteniment, és molt més barat.

El Sr.C.Blanch "Gironés" diu que el tema és una decisió política i de l'Equip de Govern i que aquest n'és l'únic responsable, i que així ho ha de saber el poble.

El Sr.F.Gironés demana que també es valorin les tensions existents a la Mancomunitat de pobles del Projecte de la Pobla, dient que amb un nou projecte la clau la tindria només La Fatarella.

Després d'altres intervencions, el Ple, amb els vots a favor de CiU i AP i els vots en contra de CiP, acorda triar el Projecte de SAT el Projecte de St. Francisco i fer los tràmits necessaris per aconseguir el canvi d'emplaçament en la captació sol·licitada abans a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

-S'acorda transferir les competències municipals sobre el tema del reg a Camposines al Consell Comarcal de la Terra Alta, perquè a través d'aquest es canalitzin totes les actuacions necessàries.

-Atenent l'estat actual de tramitació dels pagaments del personal municipal s'acorda que, a partir d'ara se'ls pagarà mitjançant transferència bancària autoritzada per l'Alcalde.

-A propopsta del Sr. Alcalde s'acorda celebrar una assemblea informativa el dissabte dia 2 de Juliol al Casal.

PLE DEL 13 JULIOL 1988

-S'acorda, per unanimitat donar autorització a "La Cabana" per la celebració de la festa del III Aniversari a la Plaça Major.

-S'aproven factures per un total de 1.896.222. ptes., amb els vots en blanc de... (igual que el Ple passat).

-No s'aproven les factures (amb els únics vots a favor del Sr. Alcalde i d'Horaci Escolà) de despeses d'alcaldia dels mesos de Maig, Juny i Juliol. El Sr. Alcalde fa constar que considera la postura adoptada per la Corporació indignant i incorrecta, motivada només per raons polítiques, que no té en compte l'acord plenari corresponent ni el treball que motiva les factures.

-Es comenten diversos aspectes, sense haver-hi cap acord, sobre millora de camins municipals, Cànon Energètic 1988-91 i contribució especial d'aigües.

- El Sr.Alcalde pregunta a la Corporació si, individualment li donen suport per ser Alcalde i continuar amb la responsabilitat del govern del Municipi. "Belart", "Nati" i "Ros de Tigell" diuen que no, en base a l'escrit presentat al darrer Ple. "Horaci" que sí. Els Regidors de "Convivència i Progrés" no es manifesten, dient que la crisi actual és un conflicte intern de CiU/AP i que el seu grup, en el seu dia, no el va votar com a Alcalde.

D'això, el Sr.Alcalde manifesta que, per la situació creada, plantejarà la seva dimissió com a Alcalde i Regidor en una propera Sessió a l'Ajuntament.

PLE DEL 14 JULIOL 1988

- S'informa de la resolució d'Alcaldia de nomenament del Sr.Horaci Escolà com a Tinent d'Alcalde.

-Es llegeix una Moció presentada pels Regidors de CiP en la qual, després d'una sèrie de raonaments, proposen la dimissió conjunta de tota la Corporació, sense excepció.

Els Regidors de CiP, expliquen els motius de la presentació de la Moció. El Sr.F.Gironés "Belart" diu que ell es deu a una llista i a una sèrie de gent que l'ha votat, i que per tant ara no ho pot decidir.

El Sr.J.Gironés "Nati" demana l'ajornament de 48 hores, per a parlar-ho amb la seva llista.

Finalment es deixa la Moció

sobre la taula, per a tractar-la en una propera Sessió de la Corporació.

- Es llegeix un escrit presentat pel Sr. Alcalde, en el qual aquest presenta la seva renúncia com a Alcalde, condicionada a l'acceptació dels següents punts: a) Aprovació de les seves factures de despeses d'Alcaldia de Maig, Juny i Juliol; b) Presentació de renúncia escrita del Sr. F. Gironés "Belart" com a Dipositari municipal; c) Rectificació pública, per part del Sr. F. Gironés "Belart", d'una informació del perquè ha aparegut a un diari en el sentit que ell havia estat l'autoritzant del pagament del personal municipal; d) Dimissió irrevocable com a Regidors municipals dels Sr. F. Gironés "Belart", F. Pérez "Ros de Tigell" i J. Gironés "Nati".

Després d'una discussió entre el Sr. Alcalde i el Sr. F. Gironés "Belart" sobre els punts esmentats, i de la intervenció d'altres membres de la Corporació no es pren acord sobre l'escrit de renúncia presentat.

PLE DEL 18 JULIOL 1988

- Es procedeix a la manifestació individual i sense entrar en debat previ, sobre la Moció presentada pel grup CiP el Ple passat.

Els Regidors de CiP es manifesten en que sí. Els Srs. F. Gironés "Belart", J. Gironés "Nati" i F. Pérez "Ros de Tigell" es manifesten en que sí, condicionant que tota la Corporació ho assumeixi conjuntament. El Sr. Alcalde i Horaci Escolà es manifesten en que no.

El Sr. Alcalde i el Sr. Horaci Escolà expliquen el seu vot personal. Els Regidors de CiP consideren que el Sr. Alcalde

està en minoria i que, per tant, la solució passa per la dimissió de l'alcaldia, la de posar tots els càrrecs sobre la taula i procedir a la reestructuració de la Corporació.

El Sr. J. Gironés manifesta que està disposat a treballar en consens, amb condicionants, i a preguntes del Sr. Alcalde vol que consti en Acta que ell tot el suport de la llista de CiU.

Després de totes les intervencions i d'un ampli debat el Sr. Alcalde manifesta que, davant la situació creada, presentarà la seva dimissió com a Alcalde en Sessió que convocarà per a l'endemà.

PLE 19 JULIOL 1988

-El Sr. Alcalde presenta la seva renúncia del càrrec, en un escrit en el qual raona aquesta amb aquests arguments, entre altres: a) la inoperància i paràlització municipal; b) la poca responsabilitat de la Corporació; c) la ignorància política d'alguns membres de CiU i AP; d) la poca seriositat de la Corporació; e) la manca de capacitat d'alguns components polítics, desfasats per gestionar els interessos públics i per autoorganitzar-se; f) la poca objectivitat i el poc respecte de la legalitat i dels acords i actes de la Corporació.

Acte seguit, manifesta públicament el seu agraïment al Regidor Horaci Escolà, pel seu treball, interès i dedicació en les tasques del seu Departament de Cultura i pel suport i col·laboració dispensats a l'Alcaldia cessant.

Acabada l'intervenció del Sr. Ramon Blanch pren coneixement de la renúncia i l'accepta. El ple es tanca.

ÚLTIMA HORA

Hem retajat un parell de dies la sortida de LA CABANA per poder oferir el resultat de la nova elecció d'alcalde, degut a la dimissió del fins ara sr. Ramon Blanch.

Doncs bé, el Ple del dia 26 va nomenar com a nou alcalde al sr. Josep Blanch, no pels vots, ja que hi van haver moltes abstencions, sinó perquè, tal com estableix el reglament, en cas de no haver-hi majoria surt elegit l'alcalde de la llista més votada.

Al proper nº ja informarem més detalladament, però nosaltres des d'aquí i ara animem i desitgem que restableixi la normalitat política que no hem tingut durant tot aquest darrer any.

curtes al director

PRIMER ANY DE TREBALL D'AQUESTA
JUNTA DE LA SOCIETAT DE CAÇADORS

No hem fet res més que continuar la tasca feta dels companys d'anteriors juntes. Continuar els serveis als nostres socis; com és fer llicències de caça, permisos d'armes, continuar amb l'esport del tir al plat, i sobretot la repoblació: sembrar blat i ordi, i soltar perdius i un nombre important de conills dintre de les nostres possibilitats.

Però hem de destacar la lluita contra la rabosa que,enguany, mos ha donat un bon fruit perquè se n'han captat 60. Donam les gràcies a tots

els socis que han col·laborat per a fer-ho possible.

També volem expressar la nostra repulsa a uns socis que, emparant-se en el fet de les nostres trampes per a les raboses, volen desestabilitzar la societat. Agraïm l'ajut a la Federació Catalana de Caça que en tot moment ha estat al nostre costat en aquest afer.

Per acabar, aquesta junta local us desitja que passeu unes bones Festes Majors.

LA JUNTA DIRECTIVA

Contestació a l'escrit Q'INA
LLÀSTIMA D'OMBRA! (LA CABANA
Nº 34)

A vostè "una veïna del poble"
Com és natural i sobretot evident, encara que sense noms, ens sentim al·ludits a dita rèplica (feta per vostè) i llegida atentament, amb molt de respecte.

Totes les afirmacions i definicions emprades en el seu escrit, no són del tot adients, ni encertades, ni tan sols les acceptem ja que no creiem que entrin en un mínim cànon de cultura que qualsevol persona pot tenir i que ha de posseir.

Respecte i educació. No creu!!!

Aquesta és la contesta, a tots els adjectius utilitzats, encara que d'una forma totalment equivocada.

Suposo i és ben segur que no se l'esperava així, però, sap, no creiem que se'n mereixi d'altra.

Vigili i sigui conscient amb la graduació de les paraules!!!

Sigui capaç de copsar les idees sense destruir-ne d'altres.

El que m'estranya, és el fet d'ésser o posseir aquesta valentia per escriure tot el que ha escrit, i as l'hora de la veritat, RES!!, ni tan sols s'ha dignat a escriure el seu nom.

Doncs bé, senyor o senyora "Anònima", nosaltres signarem. No tenim res a dir-li.

LA FAMILIA A.D.S.

de rebut una carta, avui, d'una amiga del poble que des que sóc fora ha anat escrivint-me, per poder assabentar-me de les noves que sempre hi ha.

Però avui la carta m'ha arribat força extranya, semblava que hagués estat humida, molla, i ha esborrat i entrecreuat el

eu contingut; devia ploure al nostre poble quan ella l'ha anada a tirar a la bústia... o eren llàgrimes que li queien?

He començat a llegir-la, però com que era tota borrosa no sé pas si em diu que està malalta al poble... o que el poble està malalt.

Malalt el nostre poble, que semblava anys enrera i ufanós? No pot ser!

Vaig seguint ratlles avall, i em parla la amiga d'un mal virus que l'aqueixa i no sé que més d'incomprensió. No comprenc la malaltia que té l'amiga? o bé... un virus d'incomprensió ha afectat el nostre poble? No sé què més diu d'enveja i pau...! Que és d'envejar tenir un poble com el nostre? Que enveja els pobles que viuen en pau?... o bé que l'enveja no deixi viure ni dialogar en pau al nostre poble? Em parla d'una novena que faran allà dalt a la Capella, i que jo no hi he de faltar, per demanar a la Mare que posi remei al mal, tal i com faran tots els veïns del poble, ja que com a Protectora i Patrona

nostra, no desampara ningú. És clar que hi aniré!

El que en aquesta carta hi ha molt clara és l'opinió qu té la meva amiga, d'una optima actitud que hauríem de prendre davant de certs conflictes i que ara exposaré: És millor treballar per al futur dels nostres fills i respectar els nostres avis, però hem d'enterrar tota mena de ressentiments i ills odis que obstrueixen el bon desenvolupament de diàleg i com a conseqüència no fan sinó ensorrar el bell paradís on em nascut... La Verge de La Fatarella.

Demano a la Verge la Misericòrdia que il·lumin els qui regeixen el destí nostre.

Visca LA FATARELLA!

R.M.

entrevista

No és un pèl sorprenent que a La Fatarella hi hagi gent creativa i autodidacta? No creieu que les condicions d'aquest poble no acompanyen pas al fet que algú, en el seu temps lliure, agafi unes fustes i faci avions, o ferro i el treballi, o un bolígraf i escrigui? d'on ve la cosa? És fruit de l'atzar, del temperament? Sortir de la rutina d'anar al bar a passar l'estona-potser massa estona- per construir, per crear, per xalar creant, és interessant, no?

Doncs de mostra, un botó. Tres botons i ben diferents: Rafael de Portello, Josep de Pellisa i Ramon de Vispellano.

Són una lliço per a la gran massa d'avorrirts i avorrides, per als eternament mandrosos que s'arroseguen per aquest món sense trobar el plaer de crear coses i disfrutar fent-ho. Són una alternativa a l'oci enllaunat dels cines, la discoteca, la distracció organitzada i...pagada. Estem segures que no pretenen pas ser-ho, però ho són.

L.C.- Expliqueu una mica què feu cadascú, d'acord?

Rafael.- Jo vaig començar amb la bicicleta, perquè en dur la vida que portem, has de treure l'stress d'una manera o una altra. Després vaig anar cap a l'avió i les pintures...

L.C.- I què és això de l'avió i les pintures?

Rafael.- L'avió, l'aeromodelisme, és un hobby que diuen que té a veure amb l'aviació... no sé com explicar-vos-ho. Jo, de petit vaig estudiar als Salesians de Reus i allà venien a fer-ne exhibicions. A mi sempre me va anar pel cap i un dia vaig dir: "pues venga, a fer-ho". Tenia uns plànols... "pues agafar fusta i t'hi poses...".

La pintura tot ha sorgit a causa del buit d'activitats d'aquí, que només hi ha

la cosa d'anar al bar i prou... És una cosa bonica, el que passe és que al faltarme tècnica la tinc a un racó amagada, fins que la torno a agafar i a seguir. Avui en dia tot és consumir, faigues lo que faigues, vaigues on vaigues t'apreten los caragols, tot és molt car. Els avions mateix són coses molt cares, des de la fusta de balsa, que és lo més rudimentari...

Al Sr. Josep li pica el cuquet del tema i li pregunta:

Josep.- Quina marca de pintures gastes?

Rafael.- La més barata, "Mirec"...

Josep.- Abans gastàvem la marca "Gallo", parlo de 60 anys "atrás", je, je... Jo vaig ser l'únic que vaig dependre a pintar a les monges, l'any 27 o 28. Primer dibuix, aquarel·la i després oli. Tenia 5 o 6 quadres, dos eren imatges i en esclatar la guerra, els meus pares els van guardar en un armari. Després els devien prendre los soldats i els devien perdre... un el van trobar los del Rosset al terme de Vilalba i l'altre l'oncle Ramon del Mussol. Era un dia de molt vent i ell anava a regar a l'hort i va veure una cosa que volava i volava, la va agafar i veient que era una pintura meva me la va portar a casa.

L.C.- I l'afició d'escriure?

Josep.- Mira, sempre haig tingut una mica d'afició a llegir, a escriure, però més que res, a recopilar. Com que, per desgràcia, vam viure una època tan crua i tan amarga... a la primera idea volia deixar constància de totes les vivències i tragèdies que havia passat jo...

L.C. De quina època?

Josep.- Del dia que em vaig incorporar a files fins al dia que vaig tornar a casa llicenciat: set anys, que sóc els que vam estar set anys a la mili... Després d'això van sortir d'altres temes que ja tenia "in mente",

però que no sabia quan ho faria; llavors vaig tenir un accident i en haver d'estar tres mesos a casa em vaig decidir i una cosa porta a l'altra. Haig fet una mica d'història del poble; la que vaig sentir contar, la que recordo i la que he viscut. La forma de vestir, la parla, costums, tradicions de tot tipus: familiars, religioses, polítiques. Tot al meu criteri, des de la meva perspectiva.

L.C.- A veure Ramon, tu creus que és normal que els ferrers creïn coses?

Ramon.- Bastant... treballant dins l'ofici sempre et pots superar, sempre pots fer coses... una miqueta més del que fas.

L.C.- Però tu, de petit, ja feies els teus invents, oi?

Ramon.- Allò era copiat. Vaig fer una màquina de batre que va ser molt popular: dos calaixons de fusta i dos caps de llaunes de "mejillons" d'estes grans... i llavors hi van jugar tots los del carrer i los de fora, i es barallaven per rodar i girar!

Rafael.- Funcionava això?

Ramon.- Sí, la trinxave i després la separave. Llavors anàvem a l'escola, jo devia tenir 11 o 12 anys... I lo del coet sucarrat... cada temporada fèiem una cosa, a la nostra manera. Quan se va anar a la lluna, vam fer un coet, el vam preparar i el dia que el vam encendre el vam posar a la botera nostra de casa. Uns quants estavem defora i uns quants dins, un de dins va encendre i l'altre li diu: "ja has encés?, veiam" i al moment que va aguaitar, va fer el pet i el va fumbre tot sucarrat. El coet va anar a parar davant de ca matia l'Asconera. Tenien 8 o 9 anys.

L. De més gran tens alguna màquina pròpia o patentada?

Ramon.- Una rastrilla de tallants, una màquina de repartir fem. La rastrilla pels avellaners, traia les pedres i talle l'herba. És manual

i no pese; n'he fet una trentena per al poble.

L.C.- No t'agradaria dedicar-t'hi?

Ramon.- Sempre ho penso: "Si me sortís una "quiniela", no faria res més que coses així", però passe que amb la màquina de repartir fem, vaig anar per patentarla però els diners i tot plegat, i ho he deixat córrer.

L.C.- I a vostè Josep li hagués agradat dedicar-se a escriure?

Josep.- Sempre he estat inquiet en aquests temes, però haig agafat uns anys molt durs. La vida, la guerra mos la va partir. Llavors me vaig fer gran, les necessitats de casa... no eren los temps com ara. I la situació geogràfica del poble ha estat sempre una pega, això d'estar tan allunyats ho ha frenat tot.

L.C.- I tu, Rafael?

Rafael.- Jo si tinguessa temps i diners, ho tinc clar... Seria bo que poguesses perfeccionar aprenent i posarte al nivell dels altres que aprenen. Només que fossis a la vora de Reus... per aquests pobles d'aquí no hi ha ningú, que jo sàpiga, que faci aeromodelisme.

Ramon.- Si es fomentés sempre s'hi apuntaria algú més...

Rafael.- Una cosa que seria senzilla i poc costosa són los estels per als xiquets, perquè un de no-res val 2.000 peles, el mateix que qualsevol joguina. Potser a nivell de l'APA o...

Naltros quan érem petits lo dia que plovia féiem un ninot de fang, amb una canya i unes pedretes... i coses d'estes.

Josep.- I fer basses i cabanes; això s'ha perdut.

Rafael.- ...però als "crios" només caldria donar-los una empena.

L.C. Heu pensat mai a exposar el que feu?

Ramon.- Exposar-ho no... podria anar un any a Fira a Móra...

Josep.- No, de moment només ho faig per una satisfacció personal i perquè en les

coses del poble em sento molt fatarellenc. M'agrada tenir-ho per a mi i deixar-ho a la posteritat per a les meves filles.

Rafael.- No m'ho he proposat, de la pintura no n'estic convençut, però l'estona que ho he fet m'ho he passat bé; això ja val molt. Que quedo millor o pitjor és una altra cosa.

Josep.- Jo hi ha dies que m'aixeco a les 5 del matí i me poso a escriure i m'hi passaria deu o dotze hores...

Rafael.- I jo igual em toquen les dos de la matinada....

Aquí ens perdem en una discussió sobre la feina, el poder marxar a fora a prendre, les comunicacions, el temperament... si no canviem de tema se'ns farà la una!

L.C.- A veure, teniu algun projecte nou?

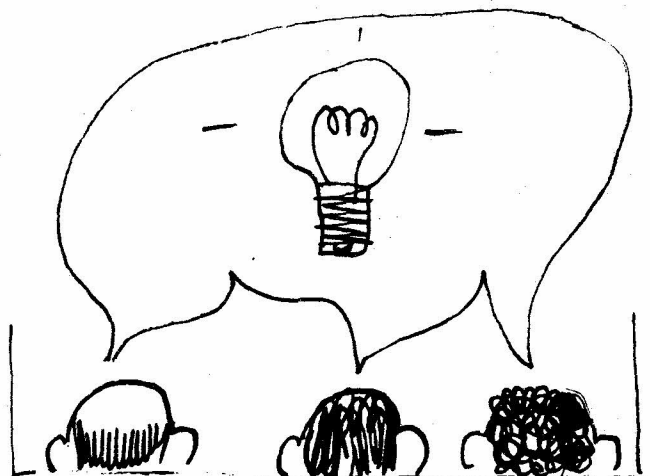
Rafael.- Tothom que fa una cosa així no ho deixa, no.

Ramon.- Lo meu hobby és lo treball que tinc, sempre ho ha sigut, per això ho he fet...

Rafael.-... la ferreria té un camp molt ampli... i de qualsevol activitat que es faigue com més gent millor, més divertit. I si algú vol que li ensenyo què faig, doncs ja ho sap...

I sí, ens va tocar la una, però tot parlant del poble, de l'arquitectura, del bar, de... és que les tertúlies amb gent així, son molt agradables!!

La MESSE i la PILAR

rucó literari

CAMÍ DE SIRGA, Jesús Moncada.

CAMÍ DE SIRGA, Jesús Moncada. Edicions de la Magrana.
1ª edició febrer, 2ª edició maig, Barcelona 1988
353 pàgines, 1.800 pessetes.

Sirga.- f. Corda amb la qual es fa avançar una embarcació estirant-la des de la riba.

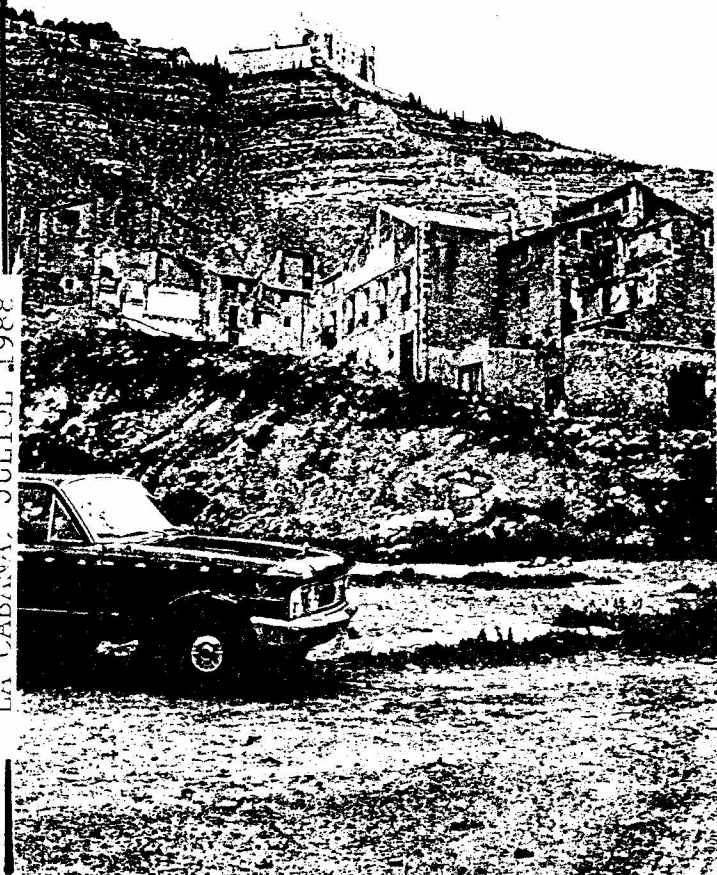
Així, buscant al diccionari la paraula sirga, vaig començar la lectura d'aquest llibre, que segur que us encantarà; s'ha de llegir, però, amb certa tranquil·litat, ja que té un llenguatge molt treballat i el fet de narrar coses actuals i després retrocedir, tot recordant històries passades, fa que pugues perdre una mica el fil sinó estàs mínimament concentrat.

La novel·la està dividida en quatre parts: Els dies de d'Edèn, L'illa dels Tretze Sants, Cendra del calendari, La gabardina negra, i un Epíleg: Exiri sense retorn.

Abans de començar la narració hi ha una nota que diu així: "Encara que el canemàs d'aquesta novel·la està teixit amb fets del darrer segle d'existència de l'antiga vila de Mequinensa, especialment dels que van determinar de manera irreversible el seu destí a partir de l'any 1957, l'autor vol aclarir que no ha pretès de cap manera escriure la història, si més no en el sentit usual del mot, d'aquells esdeveniments. Fa constar així mateix que els personatges de l'obra són ens de ficció als qui solament la fatalitat de les coincidències pot fer passar per persones reals, vives o mortes."

I sí, aquesta obra és inventada, però hi ha sentiments i situacions que són universals i que moltes vegades la realitat supera qualsevol ficció i que Jesús Moncada ens explica d'una manera creativa, fent una obra d'art amb la narració de la història d'un poble, en aquest cas Mequinensa, i que en molts casos coincideix amb situacions que nosaltres vivim dia a dia i que si fóssim tan bons escriptors com ell i amb la mateixa sensibilitat per captar les històries profundes que es donen quotidianament en la vida d'un poble, segurament també les explicaríem així.

Vull destacar uns trets de la novel·la que m'han agradat especialment, un és que davant d'una situació tan forta com és la desaparició del poble - per fer un pantano-, hi ha en tota la narració una ironia "suau" i davant de situacions tenses, sempre hi ha un element que trenca aquesta tensió i fa que "no arribi la sang al riu"; en molts casos és la irrupció de la banda de

música municipal: "Entre les moltes coses escampades per la Camil·la, les paraules pronunciades pel Romaguera aquella nit havien de quedar gravades a la memòria de la vila. A més de provocar la indignació secreta de la minyona, membre al capdavant de la púrria maleïda pel terratinent, el menyspreu de l'orador -fibrós i sec entre la galvana digestiva general- irritava la sogra del señor Jaume. Quan la senyora, oblidant els deures d'amfitriona, era a punt d'esclatar, l'estrèpit d'una música a la plaça féu dringar el cristall de la taula del saló, espavilà els convidats immersos en una somnolència greixosa i els va empènyer al balcó per escoltar el concert de la banda, L'Harmonia Fluvial, llogada per senyor Jaume en honor de la Carlota" (pàgina 62).

Un altre aspecte que es va repetint és la creació de situacions on hi ha una gran càrrega emocional, però continguda, de gent de poques paraules però de sentiments forts, determinat possiblement pel seu treball dur: "-Puja, noi -li digué aquell matí el vell Arquimedes. Els altres tripulants, atrafegats armant remes, el reberen amb grunys de salutació. Quan s'aviaren, evità mirar els molls: sabia que la mare, endolada com si no en tingués prou amb la negror de dins, el fitava amb angoixa, ombra entre les ombres que encara eren nit als carrerons de l'Ebre.

Eixiren de les aigües de la vila, que coneixia pam a pam, i va anar descobrint, encisat, el riu que el vell Arquimedes li mostrava i del qual no sabia quasi res. Sempre que baixava als molls, se'l menjaven les ganes d'emprendre viatge amb alguna de les naus. Tanmateix, el pare mai no havia volgut ensalivar-lo en un ofici tan dur i no el deixava embarcar mai en contra del parer d'Arquimedes Quintana que ensumava en el noi un navegant de raça. Aquell matí, el vell li havia anat explicant l'itinerari: allò era Riba-roja, allò altre Ascó, el castell que havien albirat molt més tard era el de Miravet..... Fou un viatge tranquil. De tornada, fins a Miravet, els homes van

haver de sirgar, remuntant el riu a peu per la vora." (pàgina 46)

I així va seguint la narració d'un període de la història d'un poble; els sirgadors van ser substituïts per les mules, aquestes per les màquines...; tot està emmarcat dins dels esdeveniments històrics: república, guerra, posguerra i tot un poble se'n ressent d'unes decisions que es prenen lluny d'ells, però que els afecten molt directament.

La foto és de Mequinensa feta l'any 1977 aproximadament, mostra visualment com va quedar el poble ja abandonat; si ara passeu per allí veureu un poble nou, modern, com Faió. La novel·la Camí de sirga, quedarà com el testimoni d'una època que no marca la història pròpiament dita, sinó aquella "història" que només pot captar qui la viu d'una manera directa i, per descomptat, la disfruta i la pateix.

Josefina Font Ruana

JESÚS MONCADA

crònica de la darrera assemblea informativa

¡Ep... això va malament!

El passat dia 2 de Juliol va tenir lloc al Casal una esperada assemblea informativa a càrrec de l'Ajuntament del poble a fi de donar comptes i novetats sobre el balanç de la gestió del consistori durant aquest primer (i últim) any de vida, un temps que ha estat marcat per la "política", i no per l'harmonia que tot el poble de la Fatarella desitjaria.

El senyor Batlle va parlar als fatarellencs de tres punts força importants: la gestió política, l'economia i l'abastament d'aigua. He de dir que aquesta assemblea va durar molt i la gent la seguïem amb un gran interès, abalat pels rumors i d'altres comentaris que han circulat, i a més a més hem de ressaltar les notícies aparegudes últimament a dos diaris, la qual cosa ha posat de manifest que La Fatarella ¡és notícia!. Malauradament no gaire bona novetat per als veïns del poble que ens vam assabentar de moltes coses en aquesta assemblea que ha estat per a tots un indici ben greu de la incompetència de l'Ajuntament de resoldre la polèmica situació que ha esclatat. En aquests moments és molt lamentable que s'ha arribat a este estat de coses que els veïns rebutgen d'una manera vivament indignada. Finalitzada l'exposició es va passar a un animat prec de preguntes dels assistents, la gent es va quedar bocabadada un cop més ja que produeix consternació el fet d'assabentar-se de diferents fets i qüestions desagradables, que per desgràcia diuen ben poc en favor de la normalitat del poble. Tot això és prou fotut, i justifica el fet que la gent es va emportar una pèssima impressió del greu estat d'enteniment entre les dues forces ben diferenciades, i per més "inri" dues polítiques antagòniques que no porten cap a res, que han portat al que avui veïem que passe al poble. Aquesta "política" no ha servit de res: CiU-AP "amb el puny tancat no es pot donar una apretada de mans". Avui una cosa és evident per als fatarellencs: de "política triomfalista" no en volem saber més, ja que el poble no es mereix això. La Fatarella solament vol una bona harmonia i una plàcida convivència entre tots.

Jo com a veí del poble me sento profundament interessat des de fa un any, he anat a tots els plens celebrats fins ara i crec no equivocar-me en dir això: hi ha un grup de persones solidàries que compten amb la simpatia i el suport de molts del poble, persones que han fet força bé per al nostre poble, i no voldria que, després de tot, la gent es quedés sense donar la seva opinió: és just el que ha passat amb ells que han fet el que han pogut i molt més encara? Crec que el poble hauria de ser magnànim i dir de totes, totes ¡NO!... Caldria que el poble ho penses una mica. Marginar és imperdonable, i el que és realment trist és que això hagi passat a La Fatarella; que s'ha trencat la convivència per una cosa anomenada política" i que ha donat els pobríssims resultats coneguts per tothom. A molts veïns els he sentit dir: i ara què? Per la meva part, a mi mateix em dic: ¡temps al temps... i tots a ballar a la plaça!

"FER-NE UN GRA MASSA". Passar-se de la mida.

"FER-SE O NO FER-SE AMB ALGÚ". Relacionar-se o no amb una certa persona.

"FER-SE VEURE". Presumir.

"FER-S'HO A PALLETES". A sorts.

"FICAR LA BANYA AL FORAT". Capficar-se massa per alguna cosa.

"FICAR-HI LA CULLERADA". Prendre-hi part.

"FICAR-SE DE PEUS A LA GALLEDA". Posar-se a una situació inconvenient.

(CONTINUARÀ)

JOSEP GIRONÉS "GARRIT"

passatemps

Aquest gosset, com casi tots deuen saber, és la mascota dels Jocs Olímpics de Barcelona, que va dissenyar Mariscal.

Per què tu també puguis participar gràficament amb aquests jocs olímpics et proposem que pintis i dibuixis els gossets de la manera que més t'agradi.

notícies breus

La revetlla de St. Joan fou organitzada per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament; es va fer a la plaça amb la tradicional foguera, la coca i el vi. Aquest any no hi va haver focs d'artifici, ni música en directe...: com que no hi va haver gaire assistència de públic va ser poc animada.

El judici de la síndrome tòxica que va causar més de 600 morts i 29.000 afectats a la primavera de l'any 1981 es va acabar després de 15 mesos de sessions. La sentència es farà pública en audiència a principis de la tardor.

El dia 30 de juny al Diari de Tarragona a l'apartat "Terres de l'Ebre" es publicà un article que feia referència a l'Ajuntament del poble, amb el títol: "A pesar de la crisis municipal el alcalde declara que no piensa dimitir". El dia 5 de juliol al mateix diari a l'apartat "Comarques" es publicà un altre escrit amb el títol de "Para el alcalde, un ayuntamiento paralelo ha querido manejarle".

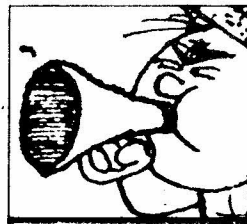
El Ministeri de Defensa ha renunciat a instal·lar un polígon de tir per a l'Exèrcit de l'Aire a la finca de Cabañeros (Ciudad Real). La Junta de Comunitats de Castilla-La Mancha van aprovar la declaració d'aquest espai com a Parc Natural. Ocupe un total de 25.615 hectàrees; el decret que el declare Parc Natural lo qualifique de lloc únic per flora i fauna.

Amb peces del Departament de Cultura, a la biblioteca del Casal es va fer una exposició de terrissa popular de diferents comarques catalanaes. La va organitzar la Comissió de Cultura de l'Ajuntament.

El dia 22 de juny a un transformador elèctric de l'edifici de turbines del reactor nuclear de la central de Vandellós II, es va produir un incendi que va provocar un de quinze mil litres d'oli, que es van tirar al mar. Una vegada més es va posar en evidència la impotència de les autoritats per fer front a qualsevol problema que pugue posar en perill la seguretat de la zona.

La matinada del dimarts al dimecres 12 i 13 de juliol el trencament d'un tap al generador de vapor va provocar la fuga de productes radioactius del reactor I de la central d'Almaraz. L'emissió tòxica es va allargar més de dues hores i va produir llargues columnes de fum damunt la comarca cacereña.

El nomenament de Josep Gomis com a Conseller de Governació de la Generalitat, ha estat centre de moltes crítiques, en recordar el seu passat polític. Va ser procurador a Corts i alcalde per designació no democràtica durant la dictadura de Franco.

FUTBOL

s'ha acabat

Sí! el futbol de La Fatarella ja s'ha acabat.

El que va començar l'any 1976 amb moltes ganes i moltes il·lusions (primer campionat d'aficionats per passar després al campionat de Tercera Regional). Ara hem deixat que tots els esforços i il·lusions de la gent que ho varen començar no servissen per a res.

El dia 8 de Juliol es va convocar una reunió (mitjançant cartes i pregons) a tots els socis i afeccionats. No va ser cap sorpresa que no vingues ningú. La junta sortint no es va voler fer càrrec d'afrontar una temporada com la que hem acabat, amb tan poques ganes de col·laborar per part de tota la gent, per això i quan ens van arribar els fulls d'inscripció per la temporada vinent vàrem prendre la decisió de no enviar-los, ja que ningú es va interessar per continuar, i així d'aquesta manera, s'ha acabat el futbol.

Dèiem que s'ha acabat, perquè del campionat és molt fàcil i entrar-hi de nou és molt difícil.

Molts equips fa un bon munt d'anys que hi volen participar i no poden participar i no poden entrar-hi fins que hi haigues una vacant.

És vergonyós que al poble de La Fatarella l'única diversió que teniem els diumenges, deixi d'existir; si al menys hi hagués una altra cosa, bé, però no tenim res i això és problema de tot el poble. Jo crec que la gent de La Fatarella s'ha tornat molt còmoda i tots volem que ens ho portin tot fet.

Aprofito aquesta revista per a dir que si algú està interessat qualsevol dia a tornar a formar l'equip de futbol, no dubti d'acudir a la Junta sortint perquè els doni un cop de mà. També vull dir que els llibres de comptes i totes les pertinences del Club s'entregaran a l'Ajuntament.

JUNTA DEL FUTBOL

FUTBOL-SALA

campionat de futbol sala.

El dia 19 d'aquest mes passat i organitzat pels QUINTOS-ES del nostre poble, va començar un torneig de Fútbol-Sala on la participació va ésser força nombrosa.

Tant nois com noies van organitzar-se -els nois per preparar la seva tècnica, les noies per a procurar aprendre a jugar a fútbol i fer un bon paper a la competició. Els uns i els altres van fer-ho.

També haig d'anomenar l'originalitat a l'hora de posar-se un sobre-nom als equips; noms com DACARMI FRAJOJARA, BANVUTS S.L., HABEMUS BIRRA, PENYA "EL MOSSO", MARIACHIS DE LA POBLA, XAMANDULES, ASSOCIACIÓ DEL 21, AMORRAT-HI TU, BOIXOS NOIS i METRALLEROS per part dels nois i BONA CUIXA i LES ÚLTIMES I GRÀCIES per les noies, van fer que les jornades de fútbol fossin seguides divertidament per a saber qui s'amagava darrere els sobre-noms.

Els guanyadors del torneig foren: LES ÚLTIMES I GRÀCIES per les noies, i DACARMI FRAJOJARA pels nois. Una medalla pels guanyadors i una botella pels vençuts foren els premis pels equips d'aquest torneig.

M. F.

DADES METEOROLÒGIQUES**PLUVIOMETRIA**

24 de Juny....50 l/m2
20 de Juliol..15 l/m2
total.....65 l/m2

TEMPERATURES

Màxima.....34°C el 12 de Juliol
Mínima.....13°C el 3 de Juliol

EMILIO BAQUER

FESTA MAJOR

amb aquestes instantànies de ja
fa uns quants anys volem sumar-nos
a la celebració de la nostra
FESTA MAJOR

fotos cedides per Benvingut Fucho